

Félrebillent nagy kockafej,
kiszervedett téglatest.
A kommunista jéghegy csúcsa
kétszintes és szögletes.
Nem akad fenn benne élő
(madárnak, halnak sincs jele).
Nem vasököl pusztította,
az enyészet verte le.

Ház táj nélkül önmagában:
Tarkovszkij-vízió.
Minek épült, már nem számít,
arra még ma is jó,
hogy a múltad – ki itt belépsz –,
bármilyen volt,
tényleg végképp eltörölje.

Láttam a házat az Etnán,
melyet tömör kő lakik;
az elöntött falut Erdélyben
– s a pokol más zárványait.

Ez itt viszont a semmi ideája;
letisztult formában: nemlét.
Holtnál holtabb tenger,
mit a Sztűx etet,
vizébe oldva sok ezernyi emlék –
A semmit is ábrázolni lehet.

kép | Martin Roemers: A hidegháború emlékei című képsorozatból, lensculture.com